

KUMSATI

Kültür – Sanat - Edebiyat

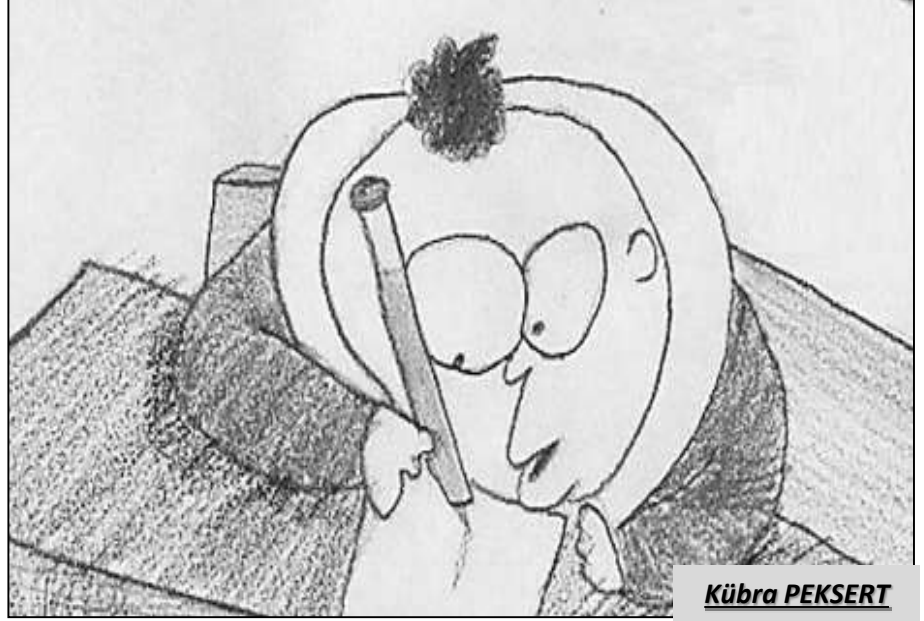
Yıl: 2015-2016
Sayı: 3

OKUMAK MI , YAZMAK MI?

Sait Faik ABASIYANIK bir yazısında ‘Yazmazsam deli olacaktım. Hemen gidip bir kalem aldım. Kalemi iyice yonttum. Başladım yazmaya ve okurlarıma o güzel öykülerimi ulaştırdım.’ demiştir.

Yazmak kumsalda oturup hiçbiri birbirine benzemeyen minik rengarenk çakılları denize teker teker atmak ve her defasında başka sesler işitip, bambaşka görüntüler yaratmaktır bana göre. Kalemlerle kağıt en iyi dosttur desem abartmış olmam hani. Öyle ya ne istersen söylet kalemine, aklına her geleni yazdır, özgürsün. Tıpkı açık denizde yüzmek gibi. Denizin tam ortasındasınız. Uçsuz bucaksız su etraf. Yer sonsuz, gök sonsuz. Sesi çıkmaz. S onuz bir saygıyla dinler en saçma düşüncelerini bile. Bu kadar mı? Değil. Bir de her tümceyle kendini gösterir, gururlu ve hoşgörülü bir ayna gibi. Her yazıda bir başka ‘ben’i keşfeder, kendinin bile tahmin edemeyeceği yolculuklara çıkarsın içinde. Her şey kuru bir tahtanın ucundadır. İster Kaf Dağlarında gezinirsin , ister bir futbol karşılaşmasında ter dökersin ya da kocaman bir çölde susuz kalmış iki minik tavşanın hikayesi dökülür kaleminin ucundan. Her şey sana kalmıştır. Hayal gücünün sınırlarını zorlarsın. Özgürsündür artık!

Okumaksa yazarın çerçevesinin içine girmek yani onun düşündüğü gibi düşünmektir. Çoktan düşünülmüş, tasarlanmış bir dünyada size çizilen çerçevenin içinde dolaşmaktır.

Kübra PEKSERT

O çerçeveyi çizeni belirlemek büyük özgürlük şüphesiz. Aslında yol gösterip sana düşünce özgürlüğü tanıyan yazarlar da var. Yani hangi yazarı, şairi okuyacağına karar verebilmek ve elbette okumak vazgeçilmez, insanı her yeni deneyimle bambaşka diyarlara götüren , anı durduran, mükemmel bir eylem. Ama okumak mı , yazmak mı deseler ; ben yazmak derdim. Ya siz?

Fatma Nur TÜNEY

UFKA YÜRÜMEK

Sıfırdan başlarsın hayata
Hayatın dönüşür birden sanata
Durup durup şiir yazmak istersin
Biri olur biri olmazsa

O şiirdeki dörtlük olmasa
Hele sondaki kelimeler uymazsa
Sakın moralini bozma ha
Sen yazmaktan sakın usanma

Eşim dostum söyler
Sen sanattan ne anlarsın
Benim sanatım henüz kör bıçak
İçimdeki ruhun aşkıyla parlayacak

Elime aldığımda kalemi
Gökkuşağında yürürüm
Kendimi şiirimle, harfimle büyütürüm
Hadi siz de gelin kardeşlerim
Ufka beraber yürüyelim

Senanur DEMİRKAN

DİLİMİZ

İnsanlarımız Türkçeyi hiç kullanmamış gibi hiç duymamış gibi. Birçok edebi eser veren bu milletin dili öyle bir hale gelmiş ki artık hepimiz konuştuğumuz kadar, dilimiz kadarız. Türkçe doğru kullanılmazsa hiçbir zaman Türkçe olmayacaktır. Sonuçta dil bizim kültürümüzdür. Türkçemiz bozursa demek ki kültürümüz de bozuktur.

Düşünelim, sen nasıl kalem olmadan kâğıda içeri dökemezsen Türkçen olmadan da kendini ifade edemezsin. Kuşların gökyüzünü sevdiği kadar Türkçemizi sevmeliyiz, benimsemeliyiz. Gökyüzü onların en özgür, en doğru oldukları yer. Bizler de en özgür olmamız gereken alanımızı daraltıyor, gençlik olarak hak ettiği değeri vermiyoruz. Biz dilimizi ne kadar seversek o kadar doğru bir şekilde kullanırız. Bazı kelimeler yanlış kullanıldığı için gençlik o kelimeyi o kadar benimsemiş ki o kelimeyi doğruymuş gibi davranıyorlar. Bu da şu demek oluyor ki kıymetli dilimiz kurtarılmayı bekliyor. Dilini köreltmiş zaman yeni ve yanlış bir Türkçeye merhaba dersin.

Bizi umutlandıracak ne varsa sadece eğitim sistemimiz. Ona sıkı sıkıya tutunmalı, kültürümüzü de doğru kelimelerle aktarmalıyız.

Ayşenur ÖZKAN

HAYATA MERHABA

Hayat bu kimini güldürür, kimini ağlatır, kiminin canını yakar, kiminin hayallerini yıkar. Kiminin sevdiklerini elinden alır, kiminin umudunu, kiminin sevincini, kiminin hüznünü, kederini...Kiminin de yaşama sebebi olur.

Hayatın zorluğu değil midir, bizi bu hale düşüren? Hayat değil midir, bizi böyle şekilden şekle sokan? Hayat değil midir, her şekliyle bizi sınyayan?

Hayat bu, âşık olursun. Nefret edersin. Sevilirsin ve mutlu olursun. Her şeyden tat alırsın. Yaşamamı biliyorsan her şeyin üstesinden gelirsin. Zorlukların üstesinden gelirsin, pes etmezsin. Ben savaşmam diyorsan yenilen sen olursun her ne olursa olsun senin dünyan hep karanlık olur. Bu karanlıktan çıkmak istesen de her şey senin için geç olur. Bu yüzden ne kadar hızlı olursanız o kadar iyi olur. Ne kadar çalışıp çabalarsak iyi olursak istediğimiz her şey iyi olur. Hayattan bıkmayız, yaşamamın ne kadar değeli olduğunu anlarız. Bunlar olmazsa dünyamız yıkılmış olur. Ve de en önemlisi kardeşlik. Kardeşimle düşman olmak haddime mi? Fakat egolarımız, bağımlılıklarımız bizleri bu noktaya bile sürükleyebiliyor. Tüm sıkıntıların formülü çok basit: Anlayış ve sevgi. Bu dünyada geçinememezsek savaşlar, katliamlar, üzüntüler, kavgalar hiç eksik olmaz. Bunlara artık dur diyelim, kötü alışkanlıklarımızı, ümitsizliğimizi, çaresizliğimizi bir kenara bırakıp güzel bir hayata merhaba diyelim. Yepyeni hayata yeni umutlarla.

Rabia KARAKÜTÜK

Seda UZUN

ÖZÜNÜ VERMEK

Anne hayatta ne kadar önemli yerlere sahiptir. Sanki annemiz olmadığında hayatta değil gibi yaşarız. Ya da ben öyle düşünüyorum. Çünkü dünyaya gelirken herkes şanslı doğmaz, kiminin annesi kiminin babası yoktur. Para mühim değil, annemin olması bana yeterince zenginlik veriyor. Annemi anlatmaya başlasam sayfalar yetmez. Hiç kimse annemin yerini tutamaz. Anne o kadar güzel bir kelimedir ki insan söyleyince bile içi titriyor. Fakat her doğuran kadına anne kelimesini yakıştıramıyorum. Çok iyi anne olmak için kan bağının olması gerekmiyor. Öyle kadınlar vardır ki kendi kanından olmadığı halde anne şefkatiyle bakan. Tam da budur işte annelik, vicdandır. Vicdanı olan bir kadın dünyanın en iyi annesi olabilir. %90 otizmlili olan çocuğu sevgisi ve şefkatiyle hastalığını %20'ye düşüren kadın benim için en iyi annedir. Bu kadın bu çocuğun öz annesi değildir. Sevgi ve şefkat işte bütün mesele budur. Bu cümleler parayla satın alınmaz. Ne kadar zengin olursanız olun kalbinizden geçiremediğiniz sürece olacak bir şey değildir...

Buse ER

KARALAMA DEFTERİM

Bir mektup...

Sabahın eşsiz bir görünümüyle açtım gözlerimi yatağımda. Doğrulduğum yerden, pencere pervazından dışarıyı seyrediyorum. Gözlerim dışarıda, ellerim ise kalbimin tam üzerindeydi. Sebebini bilmiyorum, yüzüme güneş vurmasıyla kendimi sıcak hissediyorum, ama kalbim hala üşüyordu. Üzerime giydiğim onca elbise bedenimin üzerindeki bir organımı, kalbimi ısıtmıyordu. İnsanlar üşütmüştü onu. Gördüğüm onca vefasızlıktan sonra yine tek başımdaydım. Yalnızlığım tıpış tıpış geri dönüyorum. Bunu kutlamak için bir çubuk kraker aldım kendime. Onu yedim pencere pervazında. Bilirsin, benim depresyon isteğim onlar. Toparlanmam çok güç şu sıralar. Neden mi? Yüzüme gülüp arkandan bıçak çektiğinden, gerçekler yüzüme yüzüme vurdukça kendime gelemediğimden. Sen gelsen, ben gelsem en azından benliğim bana dönse. Ama gelmeni istemiyorum artık. Beni mutlu ettiğin günlerin cezasını kat kat üzere çıkartıyorsun üzerimden. Beni üzere besleniyorsun sen. Üzgünüm, kendine yeni bir besin bulmalısın, eğer benimle kalacaksan da açlığa meydan okumalısın.

Rabia SAĞBAZAR

SAĞLIK

Sağlık en büyük zenginliktir
Hayatta en kıymetli derinliktir
Sağlık olmadan hayat olmaz
Yapacağın tek şey bilginliktir

Temizlik sağlık demek
Mutlu yaşa sonsuza dek
Temiz olmazsak eğer
Hastalanırız tek tek

Sen de kendine dikkat et!
Sağlığının kıymetini bil
Bir gün kaybedersen eğer
Geri gelmez giden değer.

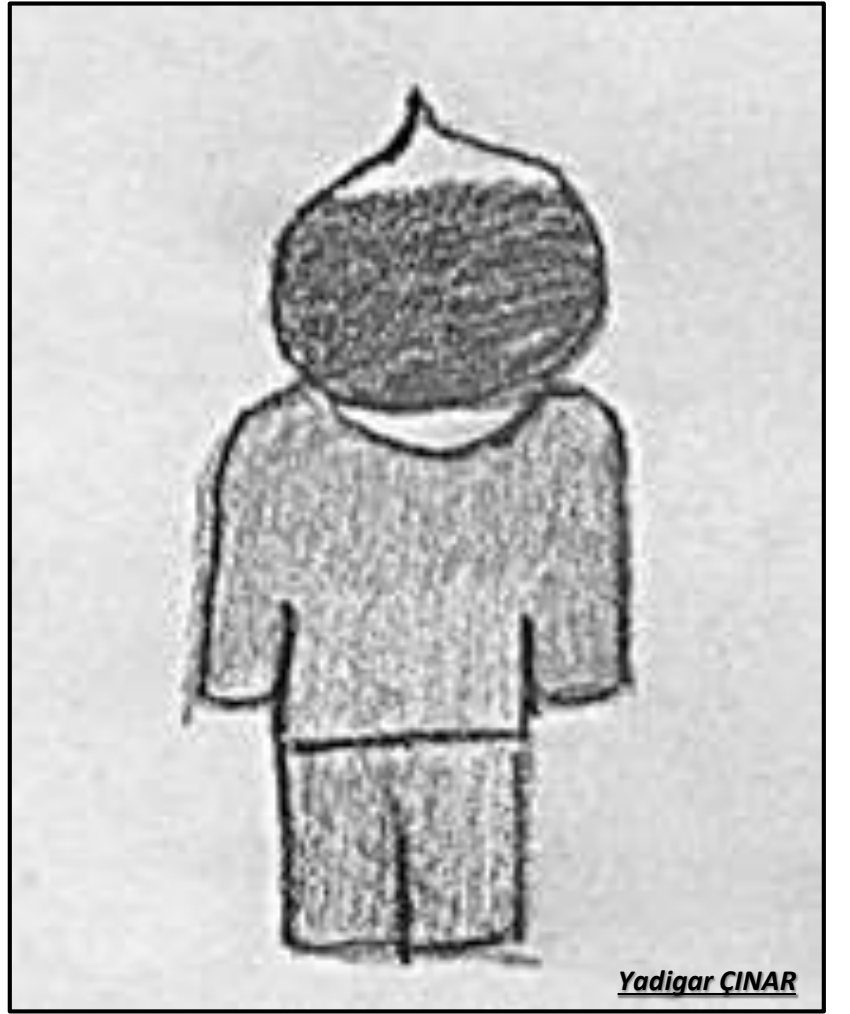
Zehra KAHRAMAN

BABA RÜYASI

Herkesin ilk aşkı olan benim hayatıma bile girmedi. Başkalarının prensi olan baba, benim rüyalarım oldu. İş çıkışları yolunu beklediğim babamı rüyalarım da bekler oldum. Kötü bir şey yaptığımda beraber sevineceğim babam hiç olmadı. Gidip sarılabileceğim, öpebileceğim prensim olmadı. Baba denildiğinde aklıma gelen tek şey özlem oldu.

Şu hayatta üç dilek hakkı verseler şüphesiz üçü de babam olurdu. Kimileri onu bunu isterken ben herkeste olan bir şeyi ister oldum. Başkalarının beraber gittiği yerlere o olmadan gittim. Onunla gittiğim tek yer onun yanı oldu. Başkalarını inanmadığı baba sevgisine ben inanır oldum. Keşke hayatta olsaydı da ben de inanmasaydım. O hayatta olsaydı da ben de kavga etseydim. küseydim, azar yeseydim de o yanımda olsaydı. Ne kadar her şeyim tam gibi görünse de her zaman bir tarafım eksik kaldı. Kızların babaya düşkün olduğu tezini doğruluyorum. Ben çok üstüne düşmezdim ama dışarıda gördüğüm üzere kızlar babalarıyla arkadaş olabilirler. Baba eksikliği kaç yaşında olursanız olun o eksiklik gelir sizi bulur. Baba, anne gibi değildir. Anne ne kadar eksikliği doldurmaya çalışsa yetmiyor. Seni her zaman koruyamıyor ama annem babamın eksikliğini hissettirmemeye çalışıyor onun yerini kimse tutamıyor. Ben de isterdim telefonum çaldığında babam yazsını görmeyi ama babamı her uykuya daldığımda, ağladığımda, güldüğümde görüyorum...

Gönül TÜRKMEN

Yadigar ÇINAR

TOMURCUK

**Gencim ben ve çok körpe
Yollarım uzun, duraklarım çok
Gücüm ve inancım ise bundan daha çok
Biliyorum açacağım,**

**Biliyorum annemin biriciği, babamın servetiyim
Ülkemin geleceği, öğretmenimin emeğiyim
Her gün kat be kat açacağım
Küçük bir tomurcuktan
Mucizeler çıkaracağım.**

Fatma CAĞLAROĞLU

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük bağımsızlıktır. Özgürlük yaşamdır. İnsanların hepsi usulünce özgürlüğe sahiptir. Özgürlük eşitliktir ,herkesin hakkıdır.

Özgürlük sorumluluk getirdiği için insanların birçoğu özgürlükten korkuyor. Hiçbir şekilde özgürlüğün korkunç ve yapılamayacak bir zorlukta olduğunu düşünmüyorum. Sahip olduğunuz ayrıcalık size nasıl bir zorluk getirebilir? Ancak özgürlük, başkalarının hakkını çiğneme, başkasına zarar verebilme yetkisini vermez. Eğer yapacağımız bir hareket karşımızdaki kişinin özgürlüğünü kısıtlıyorsa bu noktada durmak gerekir. Dünyada yaşayan bazıları, doğuştan bazı haklara sahiptir. Mesela bugün inkılap dersimiz özgürlük idi. Her insanın sorumlulukları, cezaları, doğruları, yanlışları vardır. Çoğunluk özgürlük ile olur. Özgürlük din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın her insanın hakkıdır. Aynı zamanda bize verilmiş bir armağandır, kimsenin himayesi altında kalmadan yaşayabilmektir hayatı dolu dolu.

Başkalarının haklarını kısıtlamadan, aynı zamanda bu armağanı sonuna kadar kullanmalıyız bence. Çünkü özgürlük yarına bırakılmadan, her gün son damlasına kadar kullanılmalıdır. Ve bu armağan hayatımızın başköşesine konmalıdır.

Sinem SAAT

NEFESİM

Anne sevgisi, değeri diğer değerlerden çok farklı özellik taşır. Bizi dokuz ay karnında taşıyan, geceleri uyumayıp bizimle ilgilenen en güzel nimettir anne. İlk konuşmamızda, adım atmamızda dünyanın en mutlu insanı olabiliyorlar. Hastalandığımızda bir an bile yanımızdan ayrılmayıp bazen doktor, bazen öğretmen oluyor, yeri geldiğinde çocuk gibi oyun oynuyorlar. Yaş büyüdükçe biz kızların sorunu da büyük oluyor. Mesela ben her şeyi annemle paylaşıyorum. Bana en iyi yolu gösteren annem... Fakat öyle evlatlar var ki, her zaman annesine karşı gelmiş, sözünü dinlemeyip kendi bildiğini okumuşlardır. Kimilerinin el kaldırdığını kendi hayatımızda görmesek dahi haberlerde, gazetelerde görüyoruz. Benim de her çocuk gibi bazen annem gibi düşünmediğim oluyor. "Anne olunca daha iyi anlarsın." sözünü duyuyorum.

Size bir örnek vermek istiyorum. Kimi üvey anne var ki çocuğu altına kaçırdı diye yapmadığını bırakmıyor. Kimi üvey anne de yüzde doksanlık down sendromlu olan çocuğu, sevgisiyle yüzde yirmiye düşürüyor.

İşte bu örnekler her şeyi gösteriyor. Anne olmak için kan bağı gerekmez.

Güneş KOCAK

3

YAZIK DİYORUM

Sokaklardan geçiyorum,
Her tarafta bir sessizlik.
Bir korku, bir endişe.
Bu bulanıklık neden diyorum.

Sonra insanlara bakıyorum,
Bir umutsuzluk , bir sevinç var.
Neden diyorum sadece,
Neden insanlar hep arafta?

Sonbahar yapraklarına bakıyorum,
Çok yakışmışlar yere.
Her yerde çok güzel bir uyum,
Sanki hep orada kalacaklarmış gibi.

Seviyorum yaşamayı.
Çok seviyorum nefes almayı.
Yazık diyorum hem de ne yazık
İnsanlar mutluluğu tatmalı.

Büşra BİLGİN

Zeynep GÖKSU

PAYLAŞTIKÇA

Hayat doğduğumuz andan itibaren başlar. Kimileri bu yolculukta ailesiyle beraber rengârenk devam ederken, kimileri yalnız devam eder. Aslında her şey insanlar içindir. Bize bahşedilen bir yolu iyiye ya da kötüye kullanmak bizim elimizdedir. Tabelalar belli...İyi yöne ya da kötü yöne gideceğimize biz karar veririz.

Hayatımızda birçok günler, aylar, yıllar vardır. Bazen günleri saymaktan ayları unutmuş, ayları saymaktan yılları unutmuş oluruz. Hayatımızda birçok darbe almış, acı çekmiş olabiliriz. Bilmeliyiz ki bazı acılar insanoğlunu olgunlaştırır. Tüm bunların üstesinden bazen tek başımıza, bazen bize sevgisini püsküren bizim yanımızda olan kişilerle aşmış oluruz. Bazen hayatta keşke yeniden başlayabilseydim, gibi cümlelerle devam ederiz. Bunun anlamı hayatımızdaki yaptığımız pişmanlıklardır. Bizler daha gencecik tomurcuklarız ve bizim için özellikle pişmanlık zamanı değil. Bizim için güçlü olma, inanma, başarma zamanı. Hayatta her zaman bir pişmanlığımız olmuştur ama bunu değiştirmek mümkündür. Hayatımızda birçok kişileri dâhil ederiz. Bu kişiler arkadaşlarımız, ailemiz gibidir. Hatta her zaman yeni bir günle devam ederiz. Hayatımızdaki her yeni gün bize ne kadar önemli olduğumuzu anlatır. Bizim hayatımızda olduğu gibi başkalarının hayatından önemli bir rol oynarız. Bu rol bazen bir anne, bazen bir arkadaş, bazen bir öğrencidir. Hayattaki mutsuzluğumuzu, sevincimizi başkalarıyla paylaşarak yaşamını daha iyi halde getirmiş oluruz. Hayatımızda değer verdiğimiz kişiler vardır. Hayatımızı daha çok onlara geçirmek isteriz. Onlara geçirerek hayatımız daha da zevkli olur.

Hayat bize sunulmuş bir armağandır. Bu armağanı değerlendirmek bize kalmıştır.

Gülden CEVİZCİ

DİLDE YOZLAŞMA

Türkçe denince aklıma ilk önce dil gelir. Türkçe benim için diğer dillerden en önemlisidir. Maalesef ki Türkçemiz yanlış kullanılmaya esir düşmüştür.

Etrafımızdaki sokaklarda, hastanelerde, okullarda birbiriyle konuşan kişileri dinlediğimizde Türkçenin ne kadar yanlış kullanıldığını anlayabiliriz. Bir de eğitimini tamamlamış kişilerin Türkçeyi yanlış kullanmaları içler acısıdır. Türkçenin yanlış kullanımı eğitim sistemini en derinden etkiler. Türkçe eğitim sistemimizin en önemli hususudur. Eğitimimizde Türkçenin yanlış kullanımlarını bilemezsek doğruyu bilmeden ileri nesillere yanlış aktarmış oluruz. İleri nesillere yanlış aktardığımız için gençlik yanlış kullanımları doğru olarak kabul ediyor. Böylece doğruyu hiç öğrenmeden bir sonraki nesillere yanlış aktararak eğitim sistemini bozmuş oluyoruz. Oysaki Türkçeyi doğruca öğrenip gençliğe anlatmış olsak...

Sağlam bir temel oluşturmak için en baştan Türkçeyi doğru öğrenip Türkçenin yanlış kullanımlarını fark edip bunu düzeltmeliyiz. Eğitim sistemimizi bozmayalım ve gençliğe doğru bir Türkçe kazandıralım.

Gül POYRAZ

YARAYA MERHEM OLMAK

Yardımlaşma; aslında birine veya birbirine bir şeyler mi vermektir? Bence değildir. Yardımlaşmak insan duygularıyla, düşünceleriyle en önemlisi hisleriyle bir şeyler içinden gelerek vermesiydi. Kimi insanlar vardır sırf sevap olsun diye birbirlerini aşağılayarak yardım ederler. Karşındakini gururunu kırarcasına para ve eşya gibi şeyler vererek ona yardım ettiğini sanırlar. Ama kimi insanlar vardı gerçekten ihtiyaç sahibi olan insanlara yardım ederler. Hani "Sağ elin verdiğini sol el görmeyecekti." Bu yüzden yardım ettiğimiz kişinin gururunu, onurunu kırmadan ona yardım etmeliyiz. İnsanlığı ayakta tutacak olan bu yardım olgusu böyle gösterişle olmamalıdır.. Bu yüzden yardımlaşmak önemlidir. Umarım her birimiz bir gün, bir yaraya merhem oluruz. Merhem olurken de sadece iyileştiririz can yakmadan.

İrem GÜRPINAR

İMTİYAZ SAHİBİ

Hatice Nesrin ÇELİKKAN
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Esra CÖNGER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Fadime UZUNDAL
GÖRSEL DANIŞMAN
Gönül CAN

YAYIN KURULU

Fatma Nur TÜNEY
Gülden CEVİZCİ
Zeynep AKTAŞ
İrem GÜRPINAR

OKUL ADRES TELEFON

HAYRİ ASLAN KIZ MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ
Cumhuriyet Mah. Barışık Sokak No 6 Çubuk / ANKARA
0312 837 12 66